

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica II. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

DOMINICA II.

post Pentecosten.

1. Homo quidam fecit cenam magnam.

LUC. 14.

Magna cœna Sanctissimum Sacramentum est! Cœna, quia institutum in ultima Christi cœna est; Cœna, quia post illam, nullus in hac vita dignior diviniore datur cibus? Magna cœna est, non carni sed cordi, non oculo sed auri. Magna, quia magni Authoris. Magna, quia magno & miro artificio facta. Magna, quia cœna omnipotentis sinum est complexa. Magna, quia totum Deum & hominem continet. Magna, quia omnibus Communis; non solum magnis sed etiam parvis proposita; opposita videlicet cœnis hujus sæculi Regum, qui ad suas cœnas pauperes non admittunt, eò quod cœnarum parvæ sint, solis suffecturæ magnatibus, superperibus nequaquam, Magna, quia magnam requirit in accedentibus præparationem; sine qua nuptiali accessus ad eam non datur. Beneque apprehende, quanta & quam magna cœna sit, & quantus tu, qui ad eam festinas.

2. Homo quidam fecit cenam magnam.

Magna cœna vita æterna. Cœna est, nam nullus post eam labor est, sed sempiterna quietas, & laus Dei in sæculorum sæcula. Magna est, quia illa cœna, Deus ipse est, quo nihil majus potest? Audi Christum dicentem: Hæc est vita æterna, ut cognoscant te verum Deum, & quem misisti Jesum Christum: cognoscant per

M 3

visio-

visionem beatificam, per possessionem æviter-
nam. Magna, quia magno pretio, Christi JESU
videlicet sanguine, nobis empta est: Magna,
quia à constitutione mundi parata est. Arca qui-
dem Noë centum annis fanis fabricata est, at vi-
ta æterna ab initio mundi facta est, quæ ergo
major machina est? Magna, quia sola talis est,
sola æterna, sola omnibus referta bonis, omni-
bus vacua malis est. Magna est, quia major
omni spe, omni cogitatione, omni æstimatione,
omni voto; quam oculus non vidit, quamque
auris non audivit, &c. quia nihil in ea nisi mag-
num. O Israël, quàm magna est Domus Dei &
ingens locus habitationis ejus! hæc recordatus
sum & effudi in me animam meam, quoniam
transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque
ad domum magnam magni Dei.

3. Et vocavit multos.

QUare vocavit multos? quia magnam cænam
paravit. Ad cænam enim magnam, multos
vocare decet: alioquin, quorsum magnitudo,
si non esset multitudo? Vocavit multos qui &
me non prætermisit. Quis ego qui vocatus sum,
quasi à cæna illa magna abesse fas non esset?
Certè multos vocavit, cum & me, (qui pluri-
mum id promerueram) non neglexit. Vocasti
ergo me ad cænam tuam Domine; sed quomo-
do respondebo tibi, quomodo accedo ad te, vel
potiùs quomodo cæna tua contemnitur à me?
Rogandus eras ut vocares, at non rogatus, me
vocasti, & tamen te vocantem contemno. O an-
usquam sub cælo tanta est ingratitude! Incipe
tandem Anima dignè ambulare vocatione eâ,
dignè Cæna magnâ.

4. Misit

G. DRILLZ =
Bicki
oper: ascer:
Tomus III
N: V
58

4. *Misit servos suos dicere invitatis.*

Tu unus ex servis ejus es, missus ab eo ad invitatos, Hem quomodo tuo fungeris officio! An invitatis, an quenquam tua culpa negligis? An in tempore; Hora cœnæ est, omnia parata sunt. an files? Missus es, cur non clamas, cur tacere cessas; Omnia sunt parata, Quid à te non respondebis? nonne vax tibi est, si non evangelizaveris? Prædica ergo verbum, in sta opportune, importune ministerium tuum imple, ne quis alienus de manu tua requiratur, omnino anima tua, pro anima illius, imò anima tua, illius peribit.

5. *Omnia parata sunt.*

Pud Deum parata sunt propter me omnia, sed ego ad Deum accedere imparatus per omnia. Quid enim paratum in me? num anima? Spiritus? num corpus? num voluntas aut affectus? num sensus aut vita? omnibus vestis spiritualis deest, non est oleum in lampade; Dominus consummata non est, nec super Petram, sed, Heu! super arenam ædificata! ubi structura ex auro & argento, lapidibus pretiosis? ubi fructus centesimus in patientia datus? ubi lucrum ex negotiatione? Deus meus qui parata propter me habes omnia, fac & me paratum ad omnia, En stolam primam perdidit, en annulo careo, en nudus sum. Dissipavi substantiam omnem; Audio quidem vocem servi tui invitantis me, sed ego illam emi, terrena videlicet diligo, terrena facio, adhæsit terræ venter meus. Emi quinque iuga boum, inutilibus me impendi occasionibus, secularibus me implevi negotiis. Duxi uxorem, propriam voluntatem meam, nec mei potestatem

tem habeo, venire nullo modo valeo; voluntas quippe mea inimica tibi est, & amor proprius, æmulus tuus: Si verò cum hoste tuo ad te veniam, certè non in veste nuptiali, quæ charitas est, veniam, sed in veste discordiæ.

6. *Et cæperunt simul omnes excusare.*

Considera & stultitiam & ingratitudinem, quam sæpe in Deum tuum ostendis. Stultitiam, dum Deus Dominus tuus te ad cænam suam ad eò magnam, ad eò rebus omnibus instructam invitatur, tu & cænx magnitudinem spernis, & Dei invitantis benevolentiam contemnis, levissima & vilissima prætendis negotia. Nonne hæc rustica est stultitia, Regios cibos, brassicis suis postponere? nonne mentis motæ, ac demens es, quominus Deo placeas, & ejus in gratia crescas, minutiis & negotiorum quisquiliis te avocari sinis. Ingratitudo verò quæ est tam barbara, quàm quæ contemptibus Divinam liberalitatem penitat, quæ tantos tui excipiendi causa profudit sumptus, tu verò omnia in irritum recidere permittis. Manat sanguis Christi in salutem tuam, fluunt torrentes gratiæ, tu verò omnia despicias, ac si nec divina essent, nec quidquam tibi prodesse. Cessa ingratus esse, & noli tibi thesaurizare iram in die iræ, & cor impœnitens, sed potiùs pro mensura gratiæ tibi, à Deo communicatæ insiste devotioni quærendæ; nam alias, ubi abundat gratia, superabundabit delictum, & tandem aliquando supplicium.

7. *Adhuc locus est.*

Veri Servi Dei, veri proficientis hæc vox est, Domine factum est ut imperasti, & adhuc locus est. Verus proficiens nunquam se comprehen-

G. DRILLZ =
bicki
oper: asceet
Tomus III
N: V
58

prehendisse arbitratur, sed semper locum su-
 peresse proficiendi videt, semper gratiam Dei
 superabundare cernit; videt in domo Dei man-
 siones multas & varias esse, gradusque gloriae
 infinita majores esse quam meritis sit, ac pro-
 pterea, Spiritu ac profectu ita fervet ut quantum-
 unquam sumpserit, adhuc justitiam esuriat, quan-
 tumcumque profecerit, adhuc locum esse dicat.
 Exit in vicos, exit in plateas, & quoscunque ca-
 ecos, claudos, debiles ad caenam Domini intro-
 ducit & tamen adhuc ei locus est, omnia fecit
 & alii, & eo modo quo & alii, nec tamen
 contentus quiescit, sed etiam ea quae aliis vilia,
 quae aliis contempta & in plateis abjecta sunt,
 ipse perficit, etiam ea quae alii ut caeci non vident,
 in quibus claudorum instar tardant, in quibus
 quasi debiles deficiunt, ipse exequitur, undique
 meritorum materiam jam conquistavit, & tamen
 adhuc ei locus est, adhuc se plus proficere posse
 videt. Talem mihi o Jesu fervorem, talem mihi
 effectum & famem tribue.

Nemo virorum illorum gustabit caenam meam.

Horribilis quidem comminatio, sed justissi-
 ma indignatio. Quid enim hic homo
 ultra facere potuit quod non fecit hospitibus suis
 invitatis? Quid debuit Paterfamilias ultra facere
 vineae suae & non fecit? quae tamen pro uvis
 protulit labruscas, & invitati, ne venirent, nu-
 merosissima praetenderunt negotia. O filii Belial,
 quorum cor non est cum Domino, meriti estis
 audire, nemo gustabit caenam meam; veniet
 tempus quando vos stultitiae vestrae poenitebit,
 cupietis venire ad caenam, pulsabitis januam, di-
 centes, Domine, Domine, aperi nobis! deside-
 rabitis

M 5

rabitis

rabitur gustare, sed nemo vestrum gustabit, dicitur vobis, Non novi vos. Heu mihi! qui toties vocatus toties renui, quid aliud expectem, quam illud, Non gustabis cœnam meam? Incipe itaque aliquando respondere vocanti Deo.

DOMINICA III.

Post Pentecosten.

1. *Erant appropinquantes ad Jesum peccatores.*
Luc. 15.

Quis? ad quem? quæ conjunctio Christi cum Belial? quæ lucis cum tenebris? At quidni appropinquarent peccatores ad Jesum, cum Jesus appropinquet ad peccatores, & non appropinquet solum, sed & maneat cum illis, manducet cum illis, manducetur ab illis. Quis credat eo pervenisse peccatorem, ut manducare audeat Corpus Jesu? En audet, quia sic manducanti expedit, quia sic voluntas ejus est, qui manducatur, qui ait, Peccator non vives, nisi manducet; Quis ergo non audeat? At non sum dignus, dices, verum, ut sis dignus, ipse respondet, Manduca, Quid prætendes amplius! Appropinqua itaque ad Jesum, & eum manduca corde, affectu, & ore.

2. *Erant appropinquantes.*

Vide ut surgunt peccatores & publicani & appropinquant Jesu, ut rapiant regnum cœlorum, Surgunt Cameli, deponunt gibbos suos, & contendunt transire per foramen acûs, fatagunt intrare per angustam portam. Hem verò quæ mea tepiditas, quæ mea cæcitas! Peccatores me antecedunt ad Jesum, ferventiores sunt in

G. DRUCK =
Bicki
Operi asce? i
Tomus III
N: V
58